

Την Ιστορία, περισσότερο κι απ'τα υλικά δεδομένα την κινούν, ορμέμφυτα...

συγκινησιακό υλικό... αληθές ή αναληθές άλογο... αρνητικό ή θετικό παράλογο...

Γ'αυτό και παρ'όλες τις αντιθέσεις των Εταίρων που την συνθέτουν, συγκροτείται τελικώς η "Sacra

εναντίον του Στόλου των Οθωμανών, τον οποίο κατέστησαν έναν «Βυθισμένο Στόλο», όπως είναι η

τής Ναυπάκτου, στις 7 Οκτωβρίου του 1571.

Όπως είπε στην πρόσφατη (9/12), εκδήλωση παρουσίασης στο Ίδρυμα Θεοχαράκη, του βιβλίου τής Ε

αλλά το ότι ενώθηκαν παρ'όλες τις τόσες μεταξύ τους αντιθέσεις ...

-Ο ίδιος ανέφερε και την ορολογία τού «Βυθισμένου Στόλου»-

Υπό τους όρους λοιπόν μιάς τέτοιας υπέρβασης, δημιουργούνται συνθήκες

για την εμφάνιση κι ενός «Δόν Κιχώτη» (!) στις τάξεις τού Χριστιανικού Στόλου, που δεν είναι άλλος από τον δημιουργό του, τον διεθνώς γνωστό συγγραφέα Θερβάντες, που συμμετείχε στην Ναυμαχία, και στον οποίο, με αφορμή την σημαντική, με προεκτάσεις, και παγκοσμίου ενδιαφέροντος αυτή παρουσίαση, θα ήθελα να αναφερθώ.

-Αξιοσημείωτη ήταν η αναφορά στον Θερβάντες από τον Ισπανό Ελληνιστή Φιλέλληνα, Pedro Olalla Gonzalez de la Vega, μέλους τής ομάδας παρουσιάσεως,

αλλά η αναφορά μου εδώ έχει μιά άλλη οπτική-

Την ποιητική άδεια, να δούμε στο πρόσωπο τού Θερβάντες, την μορφή

τού «Δόν Κιχώτη» την παίρνουμε απ'το ότι ως γνωστόν, ο κάθε δημιουργός

τον εαυτό του, στην πραγματικότητα, «ζωγραφίζει». Ότι είσαι, κάνεις.

Αυτό που είσαι, επιτρέπει σ' αυτό που ζεις να περνάει κατ' αναλογίαν –αυτού

που είσαι- μέσα σου, με τρόπο άδηλο πολλές φορές και σ' εσένα, κι έτσι

να ερμηνεύεις, και να ξαναδίνεις σε τέχνη αυτό που βιώνεις.

Κι όπως πολύ ωραία ο Σαίξπηρ το λέει, ότι, ο Ποιητής είναι το σύντομο χρονικό τής εποχής του, μπορούμε να δούμε το βίωμα από την Ναυμαχία τής Ναυπάκτου, να περνάει μέσα στο διάσημο έργο τού Θερβάντες, τον «Δόν

Κιχώτη». Πως γίνεται αυτό; Ας δούμε. Μιά μικρή αναφορά μόνο, θα κάνουμε.

Πρώτη φορά –με όρους εργασίας- ήρθα σε επαφή με το έργο, για τις ανάγκες Θεατρικής Παιδικής Σκηνής. Το πρώτο πράγμα που μου έκανε εντύπωση ήταν το όνομα τού συγγραφέα... Θερβάντες, ή όπως είναι στα Ισπανικά ...Cervantes.

Δεν έψαξα την ενδεχόμενη σχέση τού Ισπανικού Cervantes με το Αγγλικό Servant, μέσα στα πλαίσια τού κοινού Λατινικού παρονομαστή προέλευσης αυτών των γλωσσών (και των

Λατινικών με την σειρά τους από τα Ελληνικά),

η ένδειξη όμως ή το ενδεχομένως ρηξικέλευθο ερέθισμα αυτό, μού ήταν αρκετά για να κοιτάξω αν όντως το Cervantes σήμαινε, πως τα μέλη τής Οικογενείας αυτής, προσέφεραν ως Ιππότες τις υπηρεσίες τους σε Ισπανό Βασιλέα... και πράγματι αυτό συνέβαινε. Η Οικογένεια αυτή αναφέρεται για πρώτη φορά στα 1100, προέρχεται από την Καστίλλη, και έχει Οικόσημο• δυό κερασφόρα ελάφια σε κάθετη σειρά, πάνω σε μπλέ φόντο.

Άρα ο Θερβάντες δεν πηγαίνει στην Ναύπακτο ως τσούρμο... είναι Ιππότης•

στοιχείο που προσδίδει και στον ήρωα του, τον Δον Κιχώτη• που ουσιαστικά

δεν είναι άλλος από τον ίδιο, όπως είπαμε και πιο πάνω.

Η επιρροή που έχει η Ναύπακτος πάνω του, είναι σε δυό επίπεδα.

Πρώτα προσωπικό. Στην Ναυμαχία αυτή ο Θερβάντες «χάνει» το χέρι του.

Μιά τέτοια απώλεια, πλήττει τον σκληρό πυρήνα μιάς ανθρώπινης ύπαρξης.

Ενδεχομένως αναθεωρεί ή έστω κλονίζεται. Αξίες... ιδανικά... ιδεολογία..., δοκιμάζονται. Ο Ιππότης μας δεν είναι πιά ακραιφνής... κανονικός...,

όπως ακριβώς και ο Δον Κιχώτης του...

Υπό αυτό το πρίσμα βλέπουμε τον Δόν Κιχώτη να ακολουθεί, μέσ'απ'τα λεγόμενα, την δράση, και τα παθήματα του, την πορεία τού Σατυρικού

Δράματος. Στο Σατυρικό Δράμα, παίρνουμε την πρόσβαρη ιστορία τού Τραγικού Θεατρικού Έργου, κρατάμε σχέσεις και δεδομένα, και τα ξαναδίνουμε σατυρικά.

Πραγματεύεται δε με τον τρόπο του, το Σατυρικό Δράμα...

-σε αντίθεση με την κωμωδία που καταγίνεται με την καθημερινότητα-

...μεγάλα μυθολογικά, τραγικά, υπαρξιακά ζητήματα, όπως ακριβώς μ'αυτόν τον μεγαλοϊδεατισμό, εκκινεί να το πράξει και ο Δον Κιχώτης, που είναι πάνω απ'τις καθημερινές ανάγκες όταν εκστρατεύει και δεν τον αγγίζουν.

Ο Συγγραφέας μας, παραμένει Ιππότης, μόνο που επαναπροσδιορίζει τον τρόπο κ την στοχοθεσία του, μέσα απ'τον ήρωα του• είναι σαν να το πιάνει το πράγμα απ'την αρχή... κάνοντας και αρκετή «πλάκα»... μιά βαθειά αυτοσαρκαστική «πλάκα»... Ποιός θα πεί ότι δεν είναι συνέπεια αυτό τού αχρηστευμένου του χεριού ;

Έχει γενικώτερους λόγους να το κάνει ;

Βεβαίως• είναι το συλλογικό βιωμά του στην Ναυμαχία.

Στην μεστή νοήματος εκδήλωση, παρουσιάσθηκαν καταλυτικά διδάγματα

πάνω στο ιστορικό γίνεσθαι και την πανανθρώπινη τραγωδία•

-όπως οι χιλιάδες ναύτες που αλυσσοδεμένοι στα κουπιά και φλεγόμενοι, κατέληξαν στον βυθό τής θάλασσας•

ή το ότι 2 χρόνια μετά, το 1573, οι εχθροί, αντίπαλοι στην Ναυμαχία, Βενετσιάνοι κ Τούρκοι, είχαν συμμαχία, και ασφαλώς «δουλειές», μεταξύ τους, σβήνοντας τις ελπίδες των Ελλήνων, ότι η ήττα αυτή των Οθωμανών θα γίνει

η απαρχή τής απελευθέρωσης τους.

Εδώ να πούμε κάτι που μας αφορά απόλυτα :

Είναι η Ελληνική και καταλυτική συμμετοχή στην Ναυμαχία,

με πλοία, ναύτες κ καπετάνιους που γνώριζαν τα νερά... και που είχαν πολύ περισσότερους

λόγους να πολεμήσουν... με Κεφαλονίτες, Ζακυνθινούς, Κερκυραίους, Ναξίους, Κυπρίους, Κρητικούς, την ναυτική μοίρα των οποίων

ο ίδιος ο επικεφαλής του Συμμαχικού Στόλου, ο Δον Χουάν τής Αυστρίας, αναγνώρισε ως την πιο αξιόμαχη.

Είχαμε ακόμη και τους Έλληνες που ως δούλοι ήσαν με την πλευρά τού Τουρκικού Στόλου, στανικά αλυσσοδεμένοι στα κουπιά του, οι οποίοι μέσα στην

οχλαλοή τής μάχης, βρήκαν την ευκαιρία και τον τρόπο να κινηθούν εναντίον των Τούρκων συμβάλλοντας αποφασιστικά στην νίκη...

Που είναι η αναγνώριση όλων αυτών ... ;

Και η τοποθέτηση τού Ονόματος τους στην Ιστορία ... ;

Γιά τον ρόλο τους σε μία από τις σημαντικότερες ναυμαχίες της .

Δεν αποκλείεται καθόλου, ο Ποιητής να τα είδε κι αυτά.

Μιά ευαίσθητη ποιητική ψυχή σαν τού Θερβάντες, δεν θα μπορούσε

παρά να καταγράψει στον ψυχισμό του πληροφορίες κ αδικίες, τραγικότητα

κ τραγική ειρωνεία, και εγειρόμενος στα γραπτά του να κυνηγήσει «ανεμόμυλους», σε μία ρηξικέλευθη σταυροφορική εκστρατεία

για την αποκατάσταση τού δικαίου και τής αλήθειας.

Στο τέλος, και, η εκστρατεία του «Ιππότη Κιχώτη», και, του Ιππότη Θερβάντες

έχουν καλό τέλος, καθώς μάλιστα μετά την όλη του περαιτέρω Οδύσσεια που είχε -και που ασφαλώς επηρέασε κι αυτή το έργο του- επιστρέφει στην Ιθάκη – Πατρίδα του.

Ο Θερβάντες, ξεκινάει σαν Πολεμιστής και αναδεικνύεται σαν Ποιητής• πεθαίνοντας μάλιστα –με την σπάνια σκηνοθεσία που επιφυλάσσει ο Θεός

για κάθε Άνθρωπο, αλλά που την φανερώνει για όσους ίσως πλήρωσαν περισσότερο σε πόνο ζωής- την ίδια μέρα με τον μεγάλο δραματουργό

Ουίλλιαμ Σαίξπηρ, 23 Απριλίου τού 1616, τ'Αγίου Γεωργίου•

–ίσως σαν ένα έναυσμα πνευματικής σύγκλισης, Αγγλίας κ Ισπανίας,

των μεγάλων αντιμαχομένων στις θάλασσες.

Πολλά συγχαρητήρια στην Ευρυδική Λειβαδά για το έργο της, που συνδυάζει άριστα, ιστορική έρευνα, επαληθευόμενη μυθοπλασία, λογοτεχνική ικανότητα, και ρέουσα ανάγνωση, τού βιβλίου της.

Ας μας ωθήσει, και ιδιαίτερα εμάς τούς Κεφαλονίτες,

-πολύ περισσότερο που οι νεκροί τού Χριστιανικού Στόλου τής Ναυμαχίας

τής Ναυπάκτου, βρίσκονται θαμμένοι στο Αργοστόλι, στον αύλειο χώρο τής Εκκλησίας τού Αρχαγγέλου- σ'αυτό που ήδη ορισμένοι από ετών κάνουμε•

πηγαίνοντας δηλαδή με το καράβι για την Κεφαλονιά και περνώντας από τις Εχινάδες
–πραγματικό σημείο τής Ναυμαχίας-

να στρέψουμε την σκέψη στις ψυχές εκείνων• ανάμεσα στους οποίους

βρέθηκαν μεγέθη όπως ο Ιωάννης Φωκάς, ο μετέπειτα Θαλασσοπόρος,

και ο Μιχαήλ Θερβάντες, ο «Δον Κιχώτης» των ελπίδων μας ...

Γεώργιος Κακής Κωνσταντίνος

Ηθοποιός Σκηνοθέτης Εικαστικός

Εστάλη στην ΟΔΥΣΣΕΙΑ, 17/12/2019 #ODUSSEIA #ODYSSEIAÂ